

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Ghirina împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 07 mai 2015, Tatiana Ghirina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru lipsă forțată de la muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul Directorului General al ÎS „Gările și Stațiile Auto” nr. 37-p din 05 martie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, pentru încălcarea disciplinei de muncă, s-a aplicat în privința Tatiane Ghirina sancțiunea disciplinară - concedierea. Totodată, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, contractul individual de muncă încheiat cu Tatiana Ghirina a fost desfăcut din data de 05 martie 2015.

A mai menționat reclamanta că în motivarea ordinului nr. 37-p, ÎS „Gările și Stațiile Auto” a invocat, că potrivit raportului comisiei de anchetă, instituită în temeiul ordinului nr. 40-p/a din 17 februarie 2015 cu privire la demararea anchetei de serviciu în baza raportului șefului, filialei „Gara Sud-Vest” nr. 83 din 06 februarie 2015 și plângerii lui Andrian Batîru din 05 februarie 2015 s-a constatat încălcarea obligațiilor de serviciu a Tatiane Ghirina, prevăzute în fișa postului a casierului de bagaje, conform pct. 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 și 1.15, care s-a exprimat prin lipsa manifestării unui comportament responsabil și serios în

relațiile cu persoanele care depun sau ridică bagajele din camera de păstrare și înșelarea persoanelor care depun sau ridică bagajele din camera de păstrare.

A declarat reclamanta că toate persecuțiile din partea angajatorului s-au pornit începând cu faptul că reclamanta, întru apărarea drepturilor sale a înaintat Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor plângeri privind ilegalitățile admise de angajator.

Pentru faptul respectiv, neîntemeiat și arbitrar, prin ordinul Directorului general al ÎS „Gările și Stațiile Auto” nr. 353-p/a din 19 noiembrie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, i s-a aplicat sancțiunea disciplinară avertismentul.

Reclamanta a susținut că presupusa abatere disciplinară a fost organizată însăși de către angajator pentru a o concedia și că nu a încălcat nici disciplina muncii, nici careva obligațiuni de serviciu, iar faptele descrise în raportul anchetei de serviciu nu au avut loc și nu au fost dovedite prin probe veridice și pertinente.

Consideră reclamanta, că pârâtul la aplicarea sancțiunii disciplinare nu a ținut cont de prevederile art. 206 alin. (5), art. 210 alin. (1) Codul muncii.

A solicitat reclamanta admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 37-p din 05 martie 2015, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, în mărime de 10 salarii medii lunare, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Ghirina a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul Directorului General al ÎS „Gările și Stațiile Auto” nr. 37-p din 05 martie 2015 și a fost dispusă încasarea din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” în beneficiul Tatiane Ghirina salariul pentru perioada absenței forțate de la serviciu începând cu 05 martie 2015 până la 20 ianuarie 2017, compensația în locul restabilirii la locul de muncă în mărime de trei salarii medii lunare, prejudiciul moral, în mărime de 5 000 lei și cheltuieli pentru asistență juridică, în mărime de 5 000 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 februarie 2017, ÎS „Gările și Stațiile Auto” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 ianuarie 2017, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto” și s-a menținut hotărârea din 20 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 30 noiembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 189).

Iar, la 28 decembrie 2017, ÎS „Gările și Stațiile Auto” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care copia deciziei instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 30 noiembrie 2017 (f.d. 189), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În susținerea recursului, ÎS „Gărilor și Stațiile Auto” a invocat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, s-a aplicat legea care nu este aplicabilă, fiind de asemenea interpretată eronat legea, încălcări care au dus la soluționarea eronată a cauzei.

A mai invocat în susținerea recursului, că instanțele au aplicat eronat normele de drept material, fapt care a dus la soluționarea eronată a cauzei.

De asemenea, ÎS „Gărilor și Stațiile Auto” în susținerea cererii de recurs a invocat aceleași motive de fapt și de drept ca și în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 01 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 23 februarie 2018, Tatiana Ghirina a depus referință, în care și-a exprimat dezacordul cu recursul declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, ÎS „Gările și Stațiile Auto” în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS „Gările și Stațiile Auto”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Gările și Stațiile Auto” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat